

[Gunner Baunsgaard.]

sker nogle personalereduktioner, når man får mindre opgaver.

Det blev nævnt af hr. Erlendsson, at det beløb, der ydes til Århus amtskommune, de 7 mill. kr., ikke rækker langt. Det rækker dog noget, men vi er da klar over, at der skal bygges, hvis man skal klare opgaverne fremover. Men det kan heller ikke være sådan, at alle opgaver skal have penge med, når der sker en decentralisering, for i nogle tilfælde vil det være sådan, at et område, et samfund, kan have gavn af, en vældig gavn af en institution med et fast personale med arbejdspladser, med købekraft og skatteindkomster.

Vi vil være så optimistiske at tro på, at det forskningsmæssige og uddannelsesmæssige kan sikres for Århus universitet.

Så vil jeg gerne nævne, at jeg i forbindelse med behandlingen af lovforslaget har rejst spørgsmålet om jordemoderuddannelsen. Det er et spørgsmål, som jeg har rejst flere gange helt tilbage fra 1972. Jeg tror, der er løsninger på vej, og jeg vil kun nævne det her, fordi jeg ønsker, at vi skal viderebehandle det i kommunaludvalget under den almindelige del.

Vi vil stemme for lovforslaget ved dets tredje behandling.

Indenrigsministeren (Egon Jensen):

Jeg vil gerne ganske kort sige tak til de partier, der står bag flertalsindstillingen.

Lad mig sige til hr. Erlendsson, der synes, at Århus amt er for beskeden i sine krav, at der er forhandlet med Århus amtskommune, og det er i fuld enighed med Århus amtskommune.

De bemærkninger, som hr. Erlendsson gjorde om patientmaterialet, tror jeg ikke rigtig på er noget, der er reelt, men hvis det bliver reelt, så er det klart, at så må vi se på det problem. I øvrigt så må vi se på det på længere sigt.

Alle de lægelige bemærkninger, hr. Erlendsson gjorde, har jeg ingen som helst mulighed for at kommentere.

Til hr. Gunner Baunsgaard bare dette, at jeg har noteret det, der står i betænkningen, og med hensyn til jordemoderuddannelsen er jeg meget positiv. Sympatien vil jeg godt have, og jeg vil også godt have noget at have den i. Det er det, man skal bruge pengene til.

Erlendsson (FP):

Nej, det er da naturligvis klart, at ministeren ikke kan komme med kommentarer til det lægelige i disse sager, som vi behandler på en mærkelig adskilt måde. For i virkeligheden hører det lovforslag, vi behandlede i går, nr. 184 om sygehusvæsenets deltagelse i uddannelse inden for kliniske fag ved det lægevidenskabelige studium, og de 3, vi i dag behandler, meget nøje sammen, og alle har de det sigte at begunstige København på det øvrige lands bekostning.

Man har talt om, at rigshospitalet er et landssygehus. Med hensyn til fødeafdelingen kan jeg fortælle ministeren og tinget, at der for ét år — det var for 1973-74 — var 7.200 indlæggelser fra landet øst for Store Bælt og 141 fra landet vest for Store Bælt, og da jo indlæggelse og behandling på rigshospitalets fødeafdeling er gratis, men ikke vil være det for eftertiden for indlæggelser på Fødselsanstalten i Jylland, når man kommer op over det beløb, som de 450 kr. pr. sengedag betyder, vil det også sige, at det vil være forbundet enten med meget store ofre for Århus amtskommune, hvis man skal opretholde den samme standard, som man kan opretholde på rigshospitalet ved hjælp af statens midler, eller også vil standarden synke, og det vil blive en anden classes hospitalsafdeling, som ikke vil kunne varetage de opgaver, som hidtil har været den pålagt som universitets- og forskningsafdeling.

Hermed sluttede forhandlingen.

Lovforslagets §§ 1-4 og dets overgang til tredje behandling vedtoges uden afstemning.

Formanden:

Jeg foreslår, at lovforslaget går direkte til tredje behandling uden fornyet udvalgsbehandling. Hvis ingen gør indsigelse mod dette forslag, betragter jeg det som vedtaget. (Ophold). Det er vedtaget.

Den næste sag på dagsordenen var:

Anden behandling af forslag til lov om ændring af lov om sygehusvæsenet.

(Lovforslag nr. 117. Fremsat 5/3 75. Første behandling 11/4 75. Betænkning 4/6 75).